

HAN GAAR PAA KOMMERS.

Farce i 5 Akter. Sangene af C. Borggaard.

(1851. Kasino.)

Kurschmann.

Allegretto.

Rasmussen.

I.

V.1. Mest blandt al-le Ver-dens Sven-de Krambod-sven-den har sin Nød. Ej hans Slid har no-gen

En-de, ej han kender Hvi-len sød. Før-end Mor-gen-so-len skin-ner maa han alt hag Di-sken

staa, og naar Mørket Jorden blinder, Vægt og Maal han passe maa. Ak! Ak!

In-gen Ro han fin-der! Ak! Ak! Hvor han trælle maa! I den

fri-ske, var-me Som-mer Tran han sve-der paa sin Post-

cresc.

Og naar Vin - ter - kul - den kom - mer, og naar Vin - ter - kul - den kom - mer,

p *f* 1.

han i Næ - ver - ne faar Frost, han i Næverne faar Frost. V.2. Menen

2. *f*

faar en Rus, en Rus paa Knej - pen faar en Rus paa Knej - pen faar.

V.2.

Men en Krambodsvend fornøjet
 Er dog stedsø med sin Stand.
 Lystig Folk med Snakketøjet
 Til Boutikken lokker han.
 Naar en Glut for Disken triner,
 Rank og smuk i Livets Vaar,
 Gør han straksforleibte Miner,
 Og en Gunst han tidt opnaar.
 „Aa! Aa!
 Giv mig lidt Rosiner!“
 — „Ja ja!
 Naar et Kys jeg faar!“
 Og naar han med Søndagsfrakken
 Ud engang hver Maaned gaar
 Rask han stikker paa Tobakken
 Og en Rus paa Knejpen faar. :||